

Jullie strijden inmiddels weer voor dezelfde bomen...

Met dit schrijven richt ik mij tot diegenen die het GGF www.ggf.be hebben opgericht en hebben gevormd tot wat het vandaag is. Het lijkt stilaan duidelijk te worden dat het beleid van ons land een loopje neemt met alle bevolkingseisen aangaande een leefbaar milieu. Keer op keer wordt het gewestplan heringekeurd, keer op keer is dat vooral ten voordele van industrie en mobiliteit, van bouwkavels en infrastructuurwerken. Jullie strijden inmiddels weer voor dezelfde bomen... Elders in Vlaanderen lijken zeehavens en luchthavens eindeloos te groeien, Belgen vinden dat vooral hun eigen achtertuin niet mag worden bebouwd etc. Een ellenlange lijst voorbeelden kunnen opgesomd worden die blijk geven van de verdere verminking van ons reeds hopeloos versnipperde landschap. Voor elk groen struikelblok bestaat er ergens wel een actiegroep die zijn achterban tracht te verzamelen, maar het overheersende gevoel is er bij mij één van hopeloze chaos bij al deze contrabewegingen. Een stuurloze brij individualistische projecten zonder de nodige massieve fundamenten die onontbeerlijk zijn voor een contrabeweging van betekenis. Een oplossing hiervoor zou meteen ook bevestigen dat de meerderheid van de bevolking zijn buik vol heeft van dit land's catastrofale ruimtelijke ordening. Doel is een oud verhaal, maar een typisch voorbeeld van de op hol geslagen "vooruitgang" in de vorm van economische verbetering (lees industriezones, verkeersaders, bouwkavels...) ten koste van een intussen hopeloos ziek milieu. De hippe discussie over de klimaatsopwarming stierf een stille dood wegens uitgemolken door de commercie en de media, terwijl de broodnodige grondige beleidsstappen zijn uitgebleven. Een spaarlamp en een warme trui voldeden om de gemoedsrust te herstellen. Alle acties ten spijt doet het beleid zijn zin en blijft de tegenstand op alle terreinen beperkt tot de lokale actiegroep. Bij de meerderheid der bevolking bestaat bovendien een beeld dat helaas clichématig geen gelijke vindt : een paar "linkse groene rakkers" (of langharig geitenwollen werkloos tuig zoals dat ook wel eens placht te worden genoemd), hypocrieten die hun nieuwbouw bedreigd zien door ontginning voor industrie, filerijders die geen snelweg langs de deur wensen etc. etc. Waar vandaag nood aan bestaat is een contrabeweging die met de vuist op tafel slaat en duidelijk maakt dat de vrolijke tijden voorbij zijn voor de projectontwikkelaars en bouwpromotoren in dit volgepropte land. Een contrabeweging, dat geleid wordt door specialisten in mobiliteit, ecologie, milieuwetenschappen enz. Er is nood aan een goed gefundeerde overkoepelende organisatie met een (o.a. voor de jongeren aantrekkelijk) rechtlijnig "over ons lijk"-imago, een imago dat naast vastberadenheid een klare visie op zijn doelen biedt en tevens beschikt over een "serieux". Wat we echter zien, is een geheel van veel te kleine en machteloze of veel te logge en brave organisaties en actiecomités allerhande, die allen strijden voor hen eigen zaak. Mijn concrete vraag luidt dan ook : wanneer staan eindelijk eens mensen op die het hier niet bij laten en massaal overgaan tot het mobiliseren en sensibiliseren van al diegenen die vinden dat het nu genoeg is geweest. De voorbeelden zijn niet te tellen, denk maar aan de verbreding van het Schipdonkkanaal, Actiecomité Doel (een zoveelste flop voor de polder), Lange Wapper, www.hoki.be , Actiecomité tegen uitbreiding industriezone De Bruwaan Oudenaarde (zie <http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi/api2.pl?lg=fr&pd=2000-03-29&numac=1999036519>), Boomspotting...etc. Hoe kan men al deze actiecomités samenbrengen om in één geheel front te vormen tegen de nooit aflatende uitbreidingsdrang der hebzucht. Wie organiseert een megabijeenkomst/feest, wie zorgt dat de beste elementen van deze contrabeweging een niet te kraken noot vormen ? Het wordt tijd dat alles wat milieu-gerelateerd is, wordt losgekoppeld van het nu bestaande imagoprobleem : een links, verpamperend, veel te braaf of net veel te anarchistisch publiek waar vooral Chiro-jongeren en Mieke Vogels-stemmers interesse in vertonen (om het in de clichétermen te omschrijven). Links noch rechts gedachtegoed heeft recht op het milieu. Het milieu is richtingloos. Het wordt tijd dat de boel coherent en minder willekeurig/chaotisch wordt gestructureerd.

Is deze vraag utopisch en hopeloos naïef ? Ben ik de enige die deze mening ben toegedaan ? Ik hoop van niet. Mensen zoals jullie verdienen een maatschappelijke pluim op de hoed omdat jullie zich belangloos inzetten voor de goede zaak en blijven geloven in een positief eindresultaat. Nu is de tijd echter gekomen om het groter aan te pakken. De vraag is hoe ?

Met vriendelijke groeten, Pascal V.L.